

Білоруська мандрівка ветеранів Рівненщини

Нещодавно група ветеранів Рівненського вузла побувала в Білорусі. Незабутню подорож до Брестської фортеці та Біловезької пуці для 48 ветеранів організувала голова регіональної ради ветеранів Рівненської дирекції залізничних перевезень Галина Серкова.

Як розповіла Галина Серкова, за 13 років, відколи вона очолює Раду ветеранів, організувала чимало поїздок у цікаві куточки України – від східного до західного її кордону. Незабутні враження залишилися від відвідин Святогорського монастиря на Донеччині, Києва, Ужгорода, Харкова та інших міст. Цього разу ветерани захотіли помандрувати за кордон – у Білорусь, зокрема у Брестську фортецю.

– У нашій ветеранській організації чимало енергійних, активних людей, які люблять подорожувати, пізнавати світ, словом, жити повноцінним життям, – зазначає Галина Степанівна. – Неважливо, скільки нам років, ми молоді душею і маємо бажання побачити світ на власні очі. На засіданнях ради враховуємо побажання ветеранів і разом вирішуємо, куди поїдемо наступного разу. Такі подорожі сприяють підвищенню заряду життєвої енергії, лиш би здоров'я дозволяло подорожувати. Звичайно, їдемо ми за власний кошт. Більшість ветеранів давно хотіли побувати у Бресті, тому ми й вирішили в одній із

туристичних фірм замовити для поїздки автобус.

Не всім ще у радянські часи довелось побувати у Брестській фортеці, тому все побачене і почуте було цікавим і незабутнім зараз – і музика, яка лунала з репродуктора, і голос незабутнього Левітана, і загалом вся відтворена атмосфера Великої Вітчизняної війни. Особливі відчуття переживали, йдучи Алеєю слави, на якій розташовані стели з прізвищами воїнів, що загинули у перші години та дні війни.

Брест сподобався ветеранам насамперед своєю чистотою та охайністю. Ми звернули увагу на добротні дороги, акуратно впорядковані поля, зулиночні пункти для пасажирів автобусів (маршруток там не бачили), які акуратно впорядковані, обкладені навколо плиткою, кожна лавка пофарбована. Таке ставлення до пасажирів просто вражає.

Наступний день подорожі був не менш цікавим, адже наша група з України вирушила до Біловезької пуці, що за 50 км від Бреста. Територія Біловезької пуці чимала, тому нею курсують

автобуси в односторонньому напрямку. Нещодавно у пуці запрацював природознавчий музей, який вважається одним із кращих в Європі. У ньому представлено весь тваринний світ Білорусі в опудалах, при цьому кожен розповідь екскурсовода супроводжували записи звуків звіра чи птаха, про якого йшла мова. До слова, експозиція музею доповнюється різнокольоровим освітленням. Ми навіть не здогадувалися, наскільки цікавий тваринний світ, які особливості харак-

теру в кожній тварини, комахи чи птаха.

Побували ветерани і в єдиній білоруській резиденції Діда Мороза (на фото), що знаходиться на території Біловезької пуці. Дід Мороз усіх гостей, хто до нього завітає, гостинно зустрічає впродовж усього року, бо не встигає взимку прийняти усіх охочих його побачити. У резиденції Діда Мороза облаштована галявина казок, де палає ватра, навколо неї – 12 місяців. Кожен із нас сфотографувався біля свого місяця народження та біля свого року народження за східним календарем. У цей момент ми почувалися дітьми, які потрапили в казку. Із резиденції Діда Мороза ніхто не повернувся голодним, там ми скуштували млинців із медом, варенням, грибами, сиром...

За словами Галини Серкової, невдовзі ветерани вирушать у наступну подорож – теренами Хмельниччини. Серед місць, які хочуть відвідати, – музей-садиба Героя України Георгія Кірпи в селі Клубівка.

Оксана ПОДОЛЬСЬКА

Найважливіша традиція

Добра, славна і, безперечно, корисна традиція склалася у локомотивному депо Чернівці – підтримувати постійний зв'язок поколінь. Зустрічі ветеранів депо, старших працівників, які працюють вже чимало років на підприємстві, із молодими залізничниками, які тільки розпочинають свій професійний шлях, започатковані ще наприкінці сорокових – на початку п'ятдесятих років минулого століття.

На зустрічах наші ветерани розповідають молоді історію становлення депо, діляться досвідом обраних професій, наголошують на важливості дотримання трудової та технологічної дисципліни, безпеки праці. Зустрічі завжди відбуваються цікаво, в теплій, дружній атмосфері.

Колектив депо завжди піклувався і піклується про своїх ветеранів. Це можна стверджувати з власного досвіду. Начальник депо Анатолій Гураленко, голова профспілкового комітету Володимир Рурак, голова Ради ветеранів депо Іван Макаренко зустрічаються з ветеранами не тільки під час свят, а й вітають з ювілеями, відвідують хворих і тих, що потребують допомоги, за можливості надають матеріальну допомогу.

Нещодавня зустріч з молоддю відбулася наприкінці вересня з нагоди 20-річчя Асоціації ветеранів війни і праці та Дня партизанської слави. Ветеранам вручили цінні подарунки та книги про історію Львівської залізниці. Учасники війни розповіли про свій бойовий шлях, про повоєнний період становлення депо, освоєння нової техніки, відповіли на численні запитання молоді про роботу у важкі далекі часи. Після зустрічі усі ще довго спілкувались у цехах та на території депо.

А 1 жовтня, у Міжнародний день людей похилого віку, представники керівництва, профкому та ради ветеранів відвідали ветеранів, які не можуть самостійно пересуватися.

Зустрічі з ветеранами особливо потрібні і корисні для молоді, таким чином міцніє зв'язок між поколіннями, утверджуються трудові традиції.

Микола ОРШЕВСЬКИЙ,
ветеран залізничного транспорту,
колишній робкор газети

ВДЯЧНЕ СЛОВО

За врятоване око щиро дякую медикам та Лікарняній касі

На залізниці я пропрацював 33 роки, з них 31 – машиністом виправочно-підбивочної оздоблювальної машини колійної машинної станції №125.

Через проблеми із зором я був змушений покинути роботу і зараз перебуваю на пенсії за інвалідністю.

Внаслідок прикрого випадку, що трапився минулого року, у мене було поранене праве око. Рана була дуже серйозною, око "витікало", і лікарі давали один шанс із тисячі, що його вдасться врятувати. Довгих п'ять місяців я пролежав в офтальмологічному відділенні Клінічної лікарні Львівської залізниці. І завдяки високому професіоналізму лікарів око вдалось врятувати.

Через нашу газету "Львівський залізничник" висловлюю щиро подяку завідувачу офтальмологічного відділення Клінічної лікарні Оксані Юревич, лікуючому лікарю Надії Козловій, лікарям Христині Мацьків-Богдан, Дмитру Дерев'ягину, медичним сестрам

Вірі Галич, Надії Олексюк, Оксані Павук, Христині Свідрук, Ользі Бартків, старшій медсестрі Анні Гулей, операційній сестрі Богдані Білан. Упродовж усього періоду перебування в лікарні і зараз, коли я періодично проходжу медичний огляд, постійно відчуваю доброзичливе, чуйне ставлення до мене медичних працівників, їхнє бажання фахово допомогти та морально підтримати.

Зазначу, що за час лікування я жодного разу не купляв медикаментів, вартість усіх ліків оплатила Лікарняна каса, за що я їй дуже вдячний.

Ще раз дякую за висококваліфіковану допомогу медичним працівникам офтальмологічного відділення залізничної лікарні та бажаю їм міцного здоров'я, добробуту та успіхів у їхній нелегкій, але благородній справі.

З повагою
Василь ГНАТІВ, м. Львів

З "Експресом" ми ще зустрінемося...

Цьогорічні літні канікули в мене розпочалися з відпочинку в дитячому оздоровчому таборі "Експрес". Я з нетерпінням чекав цієї поїздки, адже раніше уже був у цьому чудовому і веселому місці. Під час відпочинку в мене з'явилося багато нових друзів з різних куточків нашої Львівської залізниці, з якими ми цікаво проводили час. У таборі я брав участь у різноманітних конкурсах, зокрема у конкурсі "Містер "Експрес", у якому зайняв призове місце. Для нас організували спортивні змагання – малі олімпійські ігри, а ввечері – дискотеки. У батьківський день я з іншими дітьми зі старших загонів чергував на вході до табору. Наприкінці заїзду оголосили заїгн-переможець у більшості конкурсів, і кожній дитині з цього загону вручили диплом та подарунок.

У таборі працює чуйний та уважний персонал, хороші вожаті, які допомагали нам готуватися до конкурсів.

Наступного року я знову хочу поїхати до "Експресу", відпочинок в якому згадую з приємністю і найкращими враженнями.

Дмитро БОРИСКІН,
учень 7 класу школи-лицею "Оріана"
м. Львів

ЗАСНОВНИКИ:
управління Львівської залізниці та дорпрофсож
Ресстраційне свідоцтво
КВ № 1252.
Редактор
Ігор ПАРАШАК
тел. 226-32-97
факс. 226-41-83
Заступник редактора
Андрій ВЕЗДЕНКО.....226-26-10

Відповідальний секретар
Галина КВАС.....226-25-67
Кореспонденти:
Орися ТЕСЛЮК.....226-32-03
Ольга ПАДКОВСЬКА.....226-01-65
Дмитро ПЕЛИХ.....226-36-23
Олександр ГЕРШУНЕНКО.....226-37-83
Оксана ПОДОЛЬСЬКА.....226-39-34
Коректор Андрій КОСЮРА.....226-37-80
Бухгалтер Тетяна АНДРУШКО.....226-46-80

Львівський залізничник

Адреса редакції: 79000 м. Львів, вул. Гоголя, 1.
E-mail: lz@railway.lviv.ua
ГС ДТГО "Львівська залізниця"
Р/р 260000092670
Код ЄДРПОУ 20851444 МФО 325956
ЛФ АБ "Експрес-Банк"

Індекс газети 30223.
Виходить щоп'ятниці.
Тираж 36 691.
Замовлення 1863.
Зверстано у комп'ютерному центрі редакції газети "Львівський залізничник".
Комп'ютерна верстка
Антонна БЕГЛЯРОВА ..... 226-38-15.
Склад редакційної колегії:
Ігор Парашак, Андрій Везденко, Орися Теслюк, Галина Квас, Олександр Гершуненко.

Точка зору авторів може не збігатися з позицією редакції.
Передрук текстових чи візуальних матеріалів газети можливий лише з письмового дозволу редакції.
Редакція залишає за собою право скорочувати і редагувати надіслані матеріали. Рукописи та листи авторам не повертаються.
При цитуванні посилання на газету "Львівський залізничник" обов'язкове.
Газету віддруковано у "Видавничому Домі "Високий Замок".